

Bilag 28.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD

Den 17. februar 1969.

Efter henstilling fra Industriraadet har en del af de rådet tilsluttede medlemsforeninger i et fællesbrev af 13. ds. til folketingsudvalget givet tilslutning til Industriraadets tidligere overfor udvalget fremførte argumentation imod en liberalisering af fakturakravene, jfr. lovforslagets § 1, pkt. 8 (bilag 22).

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD ville selvsagt kunne etablere et lignende opbud af brancheforeninger og andre sammenslutninger, og med tilslutning fra såvel engros-handelen som den kooperative handel, til støtte for, hvad Fællesraadet har anført som argumenter for en liberalisering af fakturakravene. En sådan ny praksis — der ikke indebærer nye momenter i saglig henseende — vil efter vort skøn ikke være nogen rimelig belastning af folketingets forskellige udvalg. Vi skal derfor afstå fra yderligere foretræde, medmindre der imod forventning i folketingsudvalget skulle opstå en negativ indstilling overfor lovforslaget. I så fald vil vi sætte pris på atter at blive hørt.

I anledning af industriens brev af 13. ds. vil vi i øvrigt gerne bemærke følgende:

Vedrørende advarslen mod valgfrihed.

Når man stadig advarer mod valgfrihed mellem „den nuværende faktureringsform og fakturering med anvendelse af enhedspriser inkl. afgift“, beror dette på en fundamental brist — eller fejl — i argumentationen. Denne valgfrihed findes jo efter den gældende lov, og er fuldt accepteret af tolddepartementet. Mange virksomheder er forlængst gået over til at fakturere med priser inkl. moms. Det bemærkelsesværdige er altså, at Industriraadet i realiteten vender sig imod, at disse virksomheder — og andre som måtte følge efter — får den naturlige administrative lettelse, at de slipper for på hver faktura at beregne (tredele) en masse

tal, som tolddepartementet erkender er ganske overflødige for kontrollen. Det er altså et forsøg på at opretholde en administrativ belastning — til ingen som helst nytte — for de leverandører, der frivilligt yder en omkostningsbesparende service til de mange tusinde butikshandlende med de fleste fakturaer og de færreste tekniske hjælpemidler.

Vedrørende omkostningsstigninger.

Når industrien anfører, at „omkostningsstigninger ved valgfrihed ikke tilnærmelsesvis vil opvejes af tilsvarende besparelser“, må det igen påpeges, at lovforslaget ikke ny-indfører valgfrihed, men derimod — jfr. pkt. 1 — har til hensigt netop at spare alle unødvendige faktura-opsplitninger i leverandørleddet, altså spare omkostninger.

Hertil kommer så hele den rationaliseringsproces i detailleddet, som muliggøres i de tilfælde, hvor en leverandør beregner de fakturerede priser inkl. afgift. Har leverandøren 500 kunder, betyder det, at han ved denne centrale og maskinelle proces fritager 500 mindre virksomheder for manuel udregning af kalkulationsgrundlaget for hver enkelt af fakturaens varer. Men det vil fremdeles efter lovforslaget være frivilligt, om leverandøren vil gøre det.

Det er derfor ret uforståeligt, hvorledes industrien kan skønne, at lovforslaget ikke indebærer mulighed for omkostningsbesparelser i alle led — men tværtimod omkostningsstigninger.

Vedrørende prislister, pristabeller o.s.v.

Det siges videre i industriens brev, at mange leverandører til detailhandelen „indenfor den gældende lovs rammer og uden de gener, som valgfrihed vil medføre“ allerede har imødekommet detailhandelens ønske om at kunne kalkulere på grundlag af